

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Leonora Christinas franske Selvbiografi oversat til dansk

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124513924480.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Imod Høsten skikkede Hannibal og vor Dames Moders andre Arvinger Bud til hendes Mand for at give ham til Kende, at de ikke kunde fortøve længere med Skiftet, og eftersom det var dem vitterligt, at han havde haft Papirer af Betydenhed i sin Varetægt, begærede de at underrettes derom. Hendes Mand melder i sit Svar, at Fos havde frataget ham hans Breve, og dette i skarpe Vendinger. Da dette Svar var blevet oplæst for Fos, kommer han som en Lynild, bander og stormer og bruger Ukvemsord først mod Manden, derpaa mod Hustruen, saasom hendes Mand havde lovet sin Hustru med Haand og Mund ikke at disputere med dette Skarn, thi hun frygtede en Ulykke, men at lade hende svare, thi Fos fordrede, at man gav ham Svar. Hun lod sig ikke opirre til Vrede, hun gjorde Nar af ham og hans Raaben og Skrigen. Til Slut sagde han til hende, at hun havde tilbudt ham 20.000 Daler for at forføre ham til at blive Forræder. Hun svarer helt rolig: "Hvis det havde været 50.000, hvad da?" Fos springer i Luften som et galt Menneske, siger, [33](#) at hun lyver som en osv.1; hun lader sig ikke forstyrre, men siger: "I taler som et Asen!" Han trakterer hende med hundrede Ukvemsord til Gengæld og begynder med at fornægte, hvad der stakket Tid tilforn var udgaaet fra hans Mund. Hun sagde med Sagtmodighed til ham: "Jeg vil ikke bede disse Herrer, som er nærværende (der var 4 af dem), at være Vidner, thi det er en Sag, som aldrig vil blive forhandlet for nogen Ret, og intet kan aftvætte denne Plet saa nær som Blod." "Hø," sagde han, tog til sin Kaarde og drog den lidt ud af Skeden, "se her, hvad jeg bærer til Eders Tjeneste, Frue". Hun drager leende sin store Naal ud af Haaret og siger: "Se her de Vaaben, som jeg for nærværende raader over, og som skal være til Eders Tjeneste". Han blev en lille Kende skamfuld derover og sagde, at den ikke var til hendes, men til hendes Sønners Tjeneste, havde hun end stedse 4 af dem. Hun gjorde ydermere Nar af ham og sagde, at det var ham let at agere Helt der.